

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catalogvs Omnium Antistitu[m] Tungaroru[m],
Traiectensiu[m], ac Leodiorum, [et] rerum domi,
belliq[ue] gestaru[m] Compendium**

Placentius, Jean-Leo

Antverpiæ, 1529

XVII. Antistes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30477

mendatissimus, cū ad angeli salutationē, eidē in peregrini habitu, in agro occurrentis, addubitarē: se aliquando habendū Antistitē respondit. Facilius lignū aridū quod manu complector, reuirescere poterit ac sese in ramos diffindere: quā memet ego vtilē reipublice agnoskā. Neq; mora intercessit: quin stipes gratiosi arbusi præferret speciem, Peruenit hoc ad Dagobertū, tū forte Traiecti cum ciuibus de Episcopo consultantem: & eum ad se vocatū, statim preeffe mandauit. Vnde Pontifex ordinatus profundius in literatorum theatrū insiluit, neq; destitit: quo minus doctorū aureola insigniretur, discipulorūq; probatissimorū præfideret contubernio, E quibus Momo, ad perfectionē vsq; martyriū Christiani peruenit: & pro fide sanctā exhalauit animā. Coniugem suā in Traiecto sanctimonialē fecit: eo loco, quo hodie albæ dominæ (quas vocant) degere putantur. Quē in modū & Blisæ virgines relegauit: atq; christi sponsas fieri voluit. Obijt anno administrationis sexto, octauo calendis Augusti. Sepultus in arce Hoñana, in sacello diuorum Cosme & Damiani. Floruit sub apostolicis viris Theodoro & Martino, Imperante Eraclio.

CLXVII. Antistes.

A Mandus Aquitanorū ducis fili⁹, ex amātia matrona cū primis nobili, sacre legis

D iij

lignū aridū.

Miraculū

Sanctimonialē

Interpres peritissimus. Proponente Lothario re-
 ge, Episcopus ordinatus est, anno salutis sexcen-
 tesimo. 12. Qui cū nondū ex ephēbio excessisset
 in Ogiā insulā Monachi institutū experiri volu-
 it, sed adolescentē pater insecutus, seuera prius
 oratione, deinde blāditijs reuocare conatus est.
 Porro masculū animū & spē victricē portendēs
 Genitor (inquit) tuā mihi videor perspexisse au-
 daciā, qui pro thesauro carbonēs obtrudis, & so-
 li anteponis ymbrā. Nō me hoc inescabis delica-
 tulo bolo, quē plus satis amare scere sentiā, dū ne-
 queā expuere, Bene tibi sit cum donis illepidis,
 meo animo abūde satisfactū erit, modo seruare
 liceat edictū summi regis quod haud possum vl-
 la ex parte prętergredi Qui (inquit) nō est mecū
 aduersum me est: & qui mihi patrē pręfert aut
 matrē, me indign⁹ est & regno meo. Quib⁹ ille
 verbis nō modo placat⁹, sed in lachrymas resolu-
 tus decessit: nihil sibi tēperās a suspirijs & oscu-
 lis. Ita religionē auspiciat⁹. Turonis sacros initia
tus est ordines, indeq; in Monasterium reuersus
cū de ābulādi causa in pomariū diuertisset, prodi-
giosę magnitudinis serpētē, in virēti gramine cō-
colorē abditū cōprehēdit. Quē precatiūcula &
crucis adhibita imagine interficiēs, popularem
plausum incurrit. Cūq; frequētius inuiseretur in
ciuitatē Bituricā ab Astriligiso Episcopo et Sulpi

032
 Monachus

Constātia
 Amandi.

Miraculū

oratio
 Segm
 rurs

tio diacono, in cellulā tēplo cōtiguā restringi ex
optauit, in qua cibario pane & aqua tātū. i. s. anis
corp⁹ maceravit. Post quos Romā inuisens, quū Vide ab
ad limina plerūq; apostolorū Petri & Pauli per stinentiā
noctaret, quasi fur sacrilegusq; ab ædituis multa A mand
ignominia propulsat⁹ est, & exponēte Apосто
lo Petro per visum, diuinę esse volūtatis intelle
xit in Gallias remeare. Qui Lothario grat⁹ hos
pes adueniēs, illi⁹ cōmēdatione ac iussu ad pōtifi
ciū assumpt⁹ est. Cuius quoq; cōsuetudo Dago Antistes
berto acceptissima fuit; nōdū in facinora tāta de Amādu
lapso, sed heroicis adhuc virtutib⁹ q̄cōmēdatissi efficitur
mo. Cui quū forte ob sterilitatē vxorū liberi deef
sent, virginis Rarguētrūde cōplexibus libitū est
perfrui a qua filiū naçt⁹, quū Christiano more il
lū Amād⁹ baptizaret. Aribertiq; de syderio fa
tis fieret, vt Sigibertus diceretur, susceptorib⁹ ad
verba min⁹ auscultātib⁹ infans. 40. dierū amē
expedite personuit. Verū instabili cōditione
quū non multo post concubinarū cateruæ regē
sequerentur, præter eas quas locis pluribus regio
narū instar ornatas alebat, super n̄s Amandū re
cte monentē non ferens, regno extrusit. Quem
tandē cohortatione Pipini a Landis Brabantię
ducis qui palatio præerat, & alterius non vulga
riter prudētis ac nobilis viri Egnani cōsilij in pri
stinū munus restituit. Sed a cepto nihil diuersus
toto triēnio Clericorū vitia notauit, cui nō aliter

Amādu
ab
arbitrio
regno pul
lit

1.
= de fide
monast.

2

Flandria.

sternaces equi recalcitrabant vt etiã Martinus Pont. Max. virgã censoreã admouere fit coactus vt videre est in Decret. 50. dis. ij. capite. Interea Sãbricanum monasteriũ instituens, summa dotaui munificentia: & in Pago Belloacensi, sancte crucis efficaciam mulieris cecce oculos aperuit. Ittam quoq; Pipini relictam salutaribus monitis ad optima inflãmauit, quæ se suaq; omnia deo offerens Niuellanũ fundauit Monasterium, cui Gertrudẽ filiam præfecit. Ea tẽpestate Flandria quæ paucis viris atq; edificijs ornata erat, vagis hominibus indiscretisq; colonis habitabatur. Quã Amandus Dagoberti & Mar. Pont. Max. autoritate Christũ prædicaturus accessit, & posito Vicario Landoaldo, annis octo diligenter coluit, ibi Bauonem magnatẽ raptu & predatione infamẽ ad resipiscentiam, & penitentiã agendam transfluuiũ Gandensem, inflexit, cuius eodẽ loco nunc celebre Monasteriũ constructũ est. Sed & Monasteriorum aliorũ hic fuit autor, videlicet Monasterij sancti Petri, Aquecincti. Martines, Honon & Elmonẽsis in quo mortem obiit anno salutis sexcentesimo quadragésimo quinto. Octauo Idus Februarias, anno ætatis suæ nonagesimo, administrationis duodecimo. Cuius corpusculũ ita intemeratum atq; elegans inuentum est, vt capilli, vngues, dentes & barba in se

pulchro quasi viui hominis succrescerēt, & post felicē eius transitum anno cētesimo quinquagesimo, a Monachis peniculo contactū, nouum visum est stillare sanguinē. Floruit sub apostolico Martino primo, Imperantibus Constātino filio Eraclij & Martina cū filio Heraclona & Cōstāte

Decimus octauus Antistes.

R Emaclus Albutij a Bezenhouia viri nobilissimi fili⁹ ex Matrina filia ducis Sabaudia, proponēte Sigiberto, curā Traiectē sium suscepit, anno salutis sexcētesimo quadragesimo quinto. Qui apud Sulpitium Bituricensem Episcopū, cuius supra memoriam fecimus, tyrociniū trāsfigens; pręterea ōnibus numeris absolutissimo Eligio disciplina monastica imbuēd⁹ traditus breui tēpore ita profecit, vt absente ob regis negotia Eligio, proximā abbati autoritatē vendicaret. Cuius consilio in Antistitē prouehi meruit, sed ab austeritate prima nihil omittens, plurimorū Monasteriorū pater pręter promiscui greges curā, totū se iuuādis discipulis impendit Quorum precipui fuerunt beatissimi martyres Theodardus & Lambertus, neq; non Halinus Confessor Aquitanicus atq; diuus Adolescens Diu⁹ Trudo. Qui Hasbanorum antiquissimū genus do adoleo referēs, animū adhuc puer induxit, si literas me scens cha diocriter sacras attingere posset; nequaq; velle se rissimus.

644

60.

62. 2.

66. 1

70.

75. fol